

- HADAMAR : Wb :: Hathemair, 1216, Kb 112/5 a.
 Germ. *hapu-* m. „Kampf” + *mari-* n. „See, Lache”.
- „HADARDI VILLARE” (inc. en Ponthieu) :: Hadardi villarem (acc.), 856 cop. ± 1088 dont copies mod., éd. Lot, Hariulf, p. 115.
 Rom. *Hapuhardi villäre* „petite ferme, de Hapuhard” (germ. *hapu-* m. „combat” + *hardu-* „hardi”).
- „HADASPICH” (onb., in de Betuwe?) :: —, 1156 kop. ± 1222, Go I 71, 102 r°.
 Germ. *hapu-* m. „strijd” + *spika-* m. „hoek land uitspringend in een waterloop”.
- HADDENBACH [Remscheid : Dd] :: Hoddinbegge, 1217, D Hs 5.
 Germ. *Hoddon baki-* m. „Bach des Hoddo”.
- „HADENHAGA” (unb., in der untern Moselgegend?) :: —, 1139, Kb 128/6 ; 1147, Kb 128/9.
 Germ. *Hapön hagō-* f. „Wäldchen des Hapō”.
- „HADIGGALAND” [Meetkerke : Bg] :: terra que dicitur Hadiggaland, 1089, ed. DB, p. 297.
 Germ. *Hapinga landa-* n. „land van de lieden van Hapō” (*hapu-* m. „strijd”).
- „HADINGHEM” (unb. im RB Aurich) :: —, 10., D W IX a 1 a, 22 v°, 23 v°.
 Germ. *Hapinga haim* „Wohnung der Leute des Hapō” (*hapu-* m. „Kampf”).
- „HÆÐ” (unb. ± Haltern : Mü) :: Hæð, 10., D W IX a 1 a, 34 r°.
 Germ. *haiþjō-* f. „Heide”.
- HAFDEN : Dd :: Hauinum, 814 kop. ± 1170, Lorsch, ed. Glöckner n° 103.
- HAFFRINGUE [Saint - Étienne - au - Mont : Bo] :: Hafrennes, 1225, L 1 H 430/3877. — Hafrennes, 1225, L 1 H 430/3876.
 Germ. *Harifripingas* (?) „les gens de Harifrip” (?) (*harja-* m. „armée” + *fripu-* m. „paix”).
- „HAGAMATHINGAS” (unb. an der Our) :: —, (767-68) kop. ± 1222, Go I 71, 70 v°.
- „HAGANA” (unb. ± Prüm : Tr) :: —, 816 kop. ± 1100, Tr 1709, 65 v°.
 Germ. *hagana-* m. „Einfriedigung”.
- HAGE [Letterhoutem : Al] :: Haga, eind 12e-begin 13e, G LT 93 v°.
 Germ. *hagō-* f. „bosje”.
- HAGE [Mendonk : Gt] :: Haga, 1219, G Dz.
- HAGE [Wommelgem : An] :: Haga, 1147, Av SM 2 ; 1148, W M 3 ; 1148, Ws M ; 1148, Av SM 4 ; 1157, Av SM 6 ; 1161, Av SM 7 ; 1165, Av SM 8 ; 1179, Av SM 9.
- HAGEM [Datteln : Mü] :: Haginheim, mitte 12., D W RH9, 60 v°.
 Germ. *hagan(a)-* m. „Einfriedigung” + *haima-* n. „Wohnung”.
- HAGEN i. W. : Arn :: Hage, 1161, K D 8. — Hagen, 1200, K D 55. — Hacchene, ± 1200, D KK 6.
 Germ. *hagan-* m. „Einfriedigung”.
- „HAGEN” (unb. ± Herzogenrath : Aa) :: infra lucum qui Hagen nuncupatur, 1114 kop. 1157, R Ann. Rod., 7 r°.
- HAGEN (unb. ± Kesseling : Kb) :: adagane, 772 kop. ± 1103, Tr 1709, 101 v°. — Hagane, ± 1103, im Titel, ib.
 Germ. *hagana-* m. „Einfriedigung”.
- HAGEN (unb. ± Moers : Dd) :: Hagen, (1097-1105) kop. mitte 12., D W II a 1, 24 r°.
- HAGEN [Olfen : Mü] :: Hagon, 10., D W IX a 1 a, 33 r°, 35 r° ; mitte 12., D W II a 1, 10 r°.
- HAGEN (unb. ± Zolver : Lx) :: Hagenen, (793-94) kop. ± 1222, Go I 71, 60 r°.
- HAGENBECK [Dorsten : Mü] :: Hagenbeke, mitte 12., D W RH9, 61 v°.
 Germ. *hagan-* m. „Wäldchen” + *baki-* m. „Bach”.